

Затова всичко, свързано с нея, включително и архивите, и в частност писмата ѝ, пряко или косвено има значение за осмисляне на житейската и творческата ѝ биография. Писмата проговарят с езика на фактологията и доосветляват различни страници от живота и творческите ѝ планове, страници-памет – за нея и за литературната ни история. Те съхраняват трудни, но и звездни мигове в живота ѝ, срещи и събития, които може би провокират пророческите ѝ стихове: „...зная,/ че няма да е кротък /и няма да е скучен/ и споменът за мен.“

Същевременно писмата, включени в тази книга, докосват и до адресатите, хората на които са изпращани, и до живота на други творци, част от българската културна история. В някои от тях има текстове на Дора Габе, Александър Ликов и др. Артистичното обкръжение на поетесата се включва в някои от писмата с шеговити фрази, игра на думи, рисунки, даже... с петолиние с ноти.

Кореспонденцията провокира размисли за пътя на българската интелигенция, за духовната биография на времето, за неговите превратности и изпитания, казва повече неща за историята и културата, отколкото на пръв поглед.

Книгата съдържа писма и пощенски картички на поетесата, писани от 1913 г. до 1988 г., т.е. за период от 75 години, които докосват до автентичния ѝ глас.

Те се публикуват максимално близко до оригинала. Запазени са специфичната лексика на Багряна (например казва „къпим“, „ресторан“, „отобюс“, „трен“ и др.), пунктуацията, както и характерните тирета, които използва, и които открояват ритъма на речта ѝ. Всички подчертавания в писмата ѝ са от нея.

Людмила Хр. Малинова